

ת"פ (ירושלים) 2469-04-21 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (ירושלים) 2469-04-21 - מדינת ישראל נ' פלונישולם ירושלים

ת"פ (ירושלים) 2469-04-21

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד יצחק בם

בית משפט השלום בירושלים

[02.12.2024]

כבוד השופט ביאלין אלעזר

גזר דין

- הנאשם הורשעלאחר שמיעת ראיות בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") כלפי שתי נפגעות עבירה.
- על פי האמור בעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, ביום 22.11.2020 בשעה 13:00 לערך, הגיע הנאשם למעון הילדים "בית החלומות" ברחוב XXXXXX (להלן: "מעון") ונכנס לחדר משרדה של מנהלת המעון, גב' פלונית (להלן: "פלונית"). עם כניסתו של הנאשם לחדרה של פלונית, רכן הנאשם על שולחנה והשליך עליה את הציוד שהיה על השולחן. עוד הורשע הנאשם, בכך שהלם בראשה של פלונית באגרופים ובסטרות וכן החל לחנוק אותה בצווארה. בשלב זה, בת שבע מ' (להלן: "מ'"), שהייתה במקום ביקשה מהנאשם לחדול ממעשיו, אלא שהנאשם לא חדל ממעשיו; או אז, מ' ניסתה למשוך את הנאשם מחולצתו, והנאשם בתגובה דחף אותה על הדלת ותוך כדי משך אותה בחזרה ודחף אותה בשנית על השולחן בחדר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לפלונית חבלה עם נפיחות סביב עין שמאל. כמו כן, למ' נגרמה חבלת שטף דם באזור הצלעות.
- בהכרעת הדין מיום 18.07.24 מצאתי להרשיע את הנאשם במעשים המיוחסים לו בעובדות כתב האישום ובשתי עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש שיוחסו לו (ראו סעיף 84 להכרעת הדין). בהכרעת הדין קבעתי כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק סביר את העובדות הנטענות בכתב האישום וזאת לאור מצבור הראיות שהתביעה הניחה בפניי אשר תומך ומתיישב עם גרסתן של העדות המרכזיות לאירוע, פלונית ומ', שאת עדותן מצאתי מהימנות ומבוססות.

4. עוד נקבע בהכרעת הדין כי בהינתן שעדותן של פלונית ומ', כל עדות בפני עצמה, וכל שכן במצטבר, מבססת ומוכיחה את הנטען בעובדות כתב האישום. עדותן של פלונית ומ' נתמכות בתמונות החבלה שתועדו על גופן מיד בסמוך לאירוע (ת/2 ות/3) והעובדה שפלונית הובהלה לבית החולים לנוכח מצבה הרפואי ובעקבות מעשיו של הנאשם (סעיף 70 להכרעת הדין). בעדותן, מ' ופלונית תיארו כי מעשיו של הנאשם לוו באלימות מרגע כניסתו ללא רשות למעון ולמשרדה של פלונית ומבלי שקדם כל שיח עימן. עוד עלה מעדותן כי מעשיו של הנאשם כללו הטחת חפצים שהיו על שולחנה של פלונית, סטירות, אגרופים לאזור הפנים והראש ואף ניסיון לחנוק את פלונית (ראו סעיף 18 להכרעת הדין). אשר למ' "הוא הדף אותי, ואז חזרתי שוב למשוך אותו כי ראיתי שהיא בסכנה, אז הוא, הוא העיף אותי, היה מדף עם מדפסת כזאת לשם, וחטפתי פה את המכה, ואז הוא ברח" (עמ' 65 שו' 11-13 לפרוטו' וראו סעיף 29 בהכרעת הדין). חיזוק לעדותן של פלונית ומ' נמצא גם בעדותן של עובדות המעון, פרץ, בולוחוב וקנר. בהכרעת הדין קבעתי כי עדות אלה הבחינו בנאשם בעת הגעתו למעון, שמעו צעקות מתוך החדר בו התרחשו אירועי התקיפה ועם הגעתן לחדר ראו את המשך תוקפנותו חסרת הרסן של הנאשם. מנגד, גרסתו של הנאשם נדחתה משום שנמצאה כגרסה בלתי מהימנה ואף חסרת הגיון. עיקרי טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עמד בטיעוניה על הערכים שנפגעו בעקבות ביצוע העבירות; נסיבות ביצוע העבירות; חומרת האלימות אשר הופנתה כלפי שתי המתלוננות; העובדה שהאלימות בוצעה בתוך מעון ילדים והפרת הסדר הציבורי הטמון במעשה מסוג זה. בהקשר זה, נטען כי יש לתת ביטוי לחומרה למיקום ביצוע העבירות, שכן גן הילדים הוא אזור בו מצויים ילדים קטנים, ומדובר במקום עבודתן של המתלוננות. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה הנוהגת ונטען למתחם שתחיל שנע בין 12 לבין 30 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, לא הביע חרטה, וכי לא קיימים בעניינו שיקולי שיקום. על כן, עתרה התביעה להעמיד את העונש המתאים על 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

6. ב"כ הנאשם עמד בסיכומיו לעניין העונש על מידת הפגיעה בערכים המוגנים והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. נטען כי חרף הרשעתו של הנאשם בכל המיוחס לו, ניתן למצוא נקודות לזכותו של הנאשם. בהקשר זה נטען כי גם אם נקבע שהמתלוננות נחבלו, אין מדובר בחבלות בדרגת חומרה גבוהה, שהרי אם החבלות היו חמורות גם העבירות בכתב האישום היו שונות. כך גם, נטען שאמנם אין להקל ראש בנזק שנגרם לנפגעות העבירה אך אין מדובר בנזקים חמורים וחריגים כדוגמת שבר או חבלה המותירה צלקת. בהקשר זה נטען עוד, כי אין מדובר בחבלות שנגרמו באמצעות נשק קר. הנאשם לא עשה שימוש בכלי תקיפה, אלא השתמש בידיו החשופות בלבד. כך גם נטען כי אירוע התקיפה במקרה דנן התרחש במשך פרק זמן קצר יחסית.

7. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנה ב"כ הנאשם לשורה ארוכה של גזרי דין ונטען כי מתחם העונש במקרים מסוג זה מתחיל ממאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

8. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה; נטען כי העובדה שהנאשם עמד על חפותו אינה נסיבה לחומרה; ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכותו של הנאשם העובדה שהנאשם שהה במעצר לילה וחווה חוויה מטלטלת; מדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות ונורמטיבי.

9. על כן, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי וענישה נלווית. מכל מקום, ולחלופין, טען ב"כ הנאשם כי אין הצדקה להשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח ולכל היותר ניתן להסתפק בהטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה. דיון והכרעה

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בערכים אלו

10. כפי שפורט לעיל, הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") תקיפת שתי המתלוננות. בצידה של העבירה בה הורשע הנאשם קבוע עונש מאסר מקסימלי בן 3 שנים. הערכים החברתיים שנפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף והנפש של המתלוננות. הנאשם במעשיו תקף באופן חוזר ונשנה את פלונית בסטירות ואגרופים וכן עמד לחנוק אותה וזאת לאחר שנכנס למקום עבודתה ומשרדה במעון, מקום אליו הוא אינו מורשה כניסה. אשר למ', כפי שתואר לעיל ובאריכות בהכרעת הדין, הנאשם העיף אותה ממנו לנוכח העובדה שניסתה למנוע ממנו לבצע את זממו ולחנוק את פלונית. 11. רבות נכתב בפסיקה אודות תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך למגר תופעה זו מכל וכל. נאמר כי כבר תופעות מסוג זה של יישוב סכסוכים או מתחים בדרכים של אלימות ובכוח הזרוע, תוך עשיית דין עצמי, אינה מקובלת וכי על בתי המשפט להעביר מסר ברור לפיו התנהגות מסוג זה תיתקל באפס סבלנות. כך נקבע למשל בע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל (03.09.09):

"מעשה העבירה שאינו אלא אקט של לקיחת החוק לידיים, פתרון סכסוכים בדרכי אלימות ועשיית דין עצמי, מבטא לא רק זלזול בערך חיי אדם, אלא בכל אותם יסודות שקיומה של חברה מתוקנת תלוי בהם. מחובתו של בית המשפט לשרש התנהגות מעין זו לאור השלכותיה הרות האסון" [שם, פסקה 3, ראו גם: ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל (16.08.07)].

12. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה עומדת על רף בינוני. אמנם למתלוננות לא נגרמו חבלות חמורות בדמות שבר או צלקות, אולם מדובר בפגיעה בשתי נשים, אשר נחבלו בגופן באופן המתואר בכתב האישום ונזקקו הן לטיפול רפואי והן לחופשות מחלה. עוד יודגש כי הנאשם תקף את פלונית באופן חוזר ונשנה ובעוצמה שאינה מבוטלת - הן בכך שהעיף עליה את החפצים שהיו על שולחנה, הן בכך שהכה אותה בסטירות ובאגרופים והן בכך ששלח ידו לחנוק אותה. בהקשר זה, יש להביא בחשבון גם העובדה שאירוע האלימות התרחש במעון ילדים ובמקום עבודתן של המתלוננות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם:

13. התכנון שקדם לביצוע העבירות; נאשם הפוגע בערך חברתי מוגן מתוך שיצרו גבר עליו אינו דומה לאדם המתכנן את מעשיו בקפידה ובקור רוח. ככל שהייתה לנאשם שהות להרהר בדבר ולבחון את מעשיו בצורה שקולה, וחרף כך הוא בחר לבצע את העבירה בה הורשע, כך גדלה מידת אשמתו. בעניינו, בין הנאשם ומשפחתו (אשתו) לבין פלונית סכסוך מתמשך בנוגע לאופן הטיפול בילדי המשפחה וכן בשל טענה של דיווח של פלונית לגורמים שונים אודות מצב המשפחה. מנגד, טענות ותלונות הנאשם ואשתו אודת פגיעה לכאורה בילדיהם על ידי עובדי המעון בעת שאלו טופלו במעון בניהולה של פלונית. מעשיו של הנאשם ועצם הגעתו למעון לא היו בחלל ריק אלא על רקע ולנוכח סכסוך זה, לאחר שגדשה הסאה. על רקע זה ניתן להצביע בבירור כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים ואין מדובר במעשה רגעי ובלתי מחושב. גם העובדה שהנאשם הגיע למקום ובאופן מידי החל לפעול באלימות היא נסיבה שיש בה כדי ללמד על כך שהנאשם הגיע במטרה לתקוף ומתוך תכנון.

14. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו לבדו. על כן, הוא נושא באחריות לבדו. הנאשם לא הצביע על השפעה של אחרים אודות התנהלות וממילא לא ניתן להצביע על שיקולי קולה בכיוון זה.

15. הנזק ופוטנציאל הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות; כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה לפלונית חבלה עם נפיחות סביב עין שמאל ולמ' נגרמה חבלת שטף דם באזור הצלעות. בנוסף, פלונית הובהלה לטיפול בבית חולים ונאלצה להישאר להשגחה לפרק זמן מסוים. כמו כן, שתי נפגעות העבירה נאלצו לצאת לחופשת מחלה. מדובר בחבלות שלא ניתן להקל בהן ראש ואף טמנו בחובן פוטנציאל גבוה לגרימת נזק חמור יותר לנפגעות. מנגד, מבחינת שיקולי הקולה, אין מדובר בפגיעה ובחבלה מן החמורות מבחינת מידת הפגיעה. כך גם, על אף שמעשי הנאשם היו מתוכננים, הנאשם לא הגיע למעון מצויד בכלי תקיפה אלא בידיים חשופות.

16. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; הנאשם הצביע על נסיבות שהביאו לסכסוך עם פלונית אך הכחיש את עצם התקיפה. מכל מקום, אף אם קיים סכסוך כזה או אחר, או אף אם הנאשם סבר שהוצאה דיבת משפחתו רעה, אין כל הצדקה ליישוב סכסוכים בדרכי אלימות. אין כל הצדקה לפעול בדרך של לית דין ולית דין. אלימות היא כרסום ביסודות ובמוסכמות חברתיות מקובלות מקדמת דנא. בהקשר זה די אם אביא את דברי הגמרא במסכת סנהדרין: "אמר ריש לקיש: המגביה ידו על חברו, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע, שנאמר ויאמר לרשע למה תכה רעך, למה הכית לא נאמר, אלא למה תכה, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע..." (סנהדרין נ"ח, ב').

17. יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו; שיקול זה בוחן, בין היתר, אם היה ביכולתו של הנאשם להימנע בדעתו, לנתק מגע ולהימנע מעשיית המעשה, או שמא דובר במהלך מהיר, אחיד וחד אשר משעה שהתחיל, לא ניתן היה עוד לעצרו (ראו והשוו ע"פ 746/14 היילו נ' מדינת ישראל, פס' 116 (31.5.2016)). בעניינו הנאשם יכול היה להימנע ממעשיו. מ' אף ניסתה למנוע מהנאשם את המשך תקיפתה של פלונית, אלא שהנאשם העיף ופגע גם בה. מנגד, מבחינת שיקולי הקולה, ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהפסיק את מעשי התקיפה ביוזמתו, שעה שיצא וברח מהמעון.

מדיניות הענישה הנוהגת

18. עיינתי בגזרי הדין שהוגשו על ידי הצדדים. גזרי הדין שאליהם הפנתה התביעה נראים בעיני כבלתי רלבנטיים לענייני הן מבחינת מהות המעשים והן מבחינת חומרם. מהצד השני, חלק מגזרי הדין הרבים אליהם הפנה ב"כ הנאשם הם גזרי דין שניתנו כפועל יוצא מהסדרי טיעון והודאה של נאשמים בעבירות. חלק אחר של גזרי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם אכן רלבנטיים, כפי שיוזכרו ויובאו בהמשך.

19. מצאתי את הפסיקה שלהלן כרלבנטית לקביעת מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של מקרה זה:
א. ע"פ (מחוזי-ים) 53061-02-13 יוסף שי נתן נ' מדינת ישראל (30.05.13): שם, המערער הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהיכה בו באגרוף בפנים, דחף אותו, בעט בו בידו ודקר אותו באמצעות חפץ חד בירך. בית משפט השלום קבע מתחם עונש ההולם שנע בין 6 חודשים שירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. על המערער נגזר עונש של מאסר בפועל למשך חמישה חודשים לצד רכיבי ענישה אחרים. ערער המערער נדחה.

ב. ת"פ 14139-12-20 (שלום - ת"א-יפו) מדינת ישראל נ' בן חיים אורנשטיין רובן - לאחר הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר 3 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, מאסר מותנה, קנס, שירות לתועלת הציבור בהיקף של 300 שעות וצו מבחן.

ג. ת"פ 23578-01-21 (שלום - ב"ש) מדינת ישראל נ' גונצרנקו - לאחר הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר שיכול יבוצע בעבודות שירות ועד שנת מאסר מאחורי סורג ובריח וענישה נלווית, והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות בצירוף עונשים נלווים. הנאשם שם בעל עבר פלילי שהתיישן.

ד. ת"פ 10170-10-22 (שלום - נתניה) מדינת ישראל נ' אלפסי ואח' - לאחר הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בית המשפט הרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר בן 6 חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

ה. ת"פ 17959-03-22 (שלום - רחובות) מדינת ישראל נ' חמדוני - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד. המתלונן הוא נהג אוטובוס הסעות לתלמידים אשר הותקף על ידי הנאשם. בעת התקיפה נכחו באוטובוס כ-40 ילדים. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בן 9 ועד 24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים, והטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר וענישה נלווית.

ו. ת"פ 9534-01-14 (שלום - פ"ת) מדינת ישראל נ' עלימה - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית משפט קבע מתחם ענישה הנע ממאסר מותנה ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר על תנאי וענישה נלווית, זאת כיוון שהנאשם לא נמצא כשיר לריצוי עבודות שירות. בגזירת העונש נלקח בחשבון מצבו הרפואי, גילו והיעדר עברו הפלילי של הנאשם.

ז. ת"פ 20405-10-17 (שלום - כפ"ס) מדינת ישראל נגד באסל שרים -לאחר הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בית המשפט הרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע ממאסר בן 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

מתחם הענישה

20. הנה כי כן, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי קיים מנעד רחב של מתחמי ענישה. מתחם זה משתנה מעניין לעניין כאשר הדבר תלוי בהיקף המעשים וחומרתם. נוכח הפסיקה שסקרתי לעיל, מצאתי שבמקרה זה יש לקבוע מתחם ענישה שנע בין 7 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ל-20 חודש מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. מן הצד האחד, אני מוצא לזקוף לזכותו של הנאשם את רוב הפרמטרים הנקובים בסעיף 40יא לחוק העונשין. מדובר בנאשם נעדר כל עבר פלילי. ברור מאליו שאין מדובר במי שמושרשים אצלו דפוסים עברייניים. נוכח האמור, הרי שהאירוע מושא הליך זה, לא מאפיין את אורחות חייו והתנהלותו של הנאשם.

22. גם מבחינת מידת הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו אין להקל ראש. מדובר בנאשם אשר לו אישה בעלת אחוזי נכות (4/נ) וילדים קטינים. אמנם אין מדובר בנאשם שהובאו בעניינו ראיות כי הוא מפרנס יחיד, אך מידת הפגיעה במשפחה לא יכולה להימדד רק בפגיעה החומרית ובפן זה בלבד אלא גם בפגיעה הטמונה בעצם ההיעדרות של הנאשם מן הבית, אם יוטל עליו עונש מאסר בפועל.

23. בנוסף, במקרה זה יש לזקוף לזכותו של הנאשם את חלוף הזמן. בעניינינו, המעשים נושא כתב האישום בוצעו בחודש נובמבר 2020. כתב האישום, הוגש בחודש אפריל 2021. רשויות האכיפה פעלו, באופן מהיר יחסית ומכל מקום לא ניתן לומר שהשתהו בהגשת כתב האישום במקרה זה. חלוף הזמן מאז הגשת כתב האישום נובע מרצונו של הנאשם שההליך בעניינו יתברר וישמעו ראיות, עניין הדורש הקצאת משאבים וזמן. עם זאת, לעצם חלוף זמן של כ-4 שנים, אף בלא שניתן לזקוף את הדבר לחובתו של גורם כלשהו, יש משמעות מבחינת תחושותיו הסובייקטיביות של הנאשם והיותו במצב ביניים ובאי ודאות, וניתן להביא אף נתון זה בחשבון בעת גזירת עונשו, בתוך מתחם הענישה (ראו ע"פ 5822/08 טרייטל נ' מדינת ישראל (12.3.2009)).

24. מנגד, הנאשם לא לקח כל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה. מובן מאליו שהנאשם זכאי להילחם על חפותו. לא מצופה מנאשם כי יסייע לתביעה ולבית המשפט בקיצור הליכים על ידי הודאה בדין. עם זאת, נאשם שבחר לנהל את עניינו ולא חסך זמן שיפוטי יקר ורב ערך לצדדים ולבית המשפט אינו זכאי לאותה הקלה בעונש לה זכאים נאשמים שמודים במיוחס להם לאחר שנחשפו לראיות התביעה והבינו את הסיכויים והסיכונים הטמונים בניהול ההליך הפלילי והאפשרות לסיום ההליך בהרשעה כפי שאכן אירע כאן. במקרה דנן, בפני בית המשפט העידו שורה של עדות שראו בזמן אמת את אירוע התקיפה.

25. אולם, מעבר להיעדר חיסכון בזמן שיפוטי, יש להודאה ולנטילת אחריות ערך מוסף אחר. בעוד שאדם ש"מכסה פשעיו לא יצליח", הרי ש"מודה ועוזב ירוחם" (ספר משלי, פרק כ"ח, פסוק י"ג). העיקרון הגלום בכך הוא שהודאתו של אדם כי ביצע מעשי תקיפה כמו זה שמתואר בכתב האישום, משקפת הפנמה של המעשים והכרה בטעות. אכן ההכרה בטעות והתשובה כשם שהיא קלה כך היא גם קשה. בהקשר זה, כבר כתב הרב אברהם יצחק הכהן קוק: "התשובה היא תופסת את החלק היותר גדול בתורה ובחיים. עליה בנויות כל התקוות האישיות והציבוריות. היא מצוות ה', שהיא מצד אחד קלה שבקלות, שהרי הרהור תשובה הוא כבר תשובה; ומצד אחד הרי היא קשה שבקשות, שלא יצאה עדיין אל הפועל במלואה בעולם ובחיים" (פתיחה לספר אורות התשובה). חרף המורכבות שבתשובה, בין היתר, על ידי הודאה וחרטה, הנאשם עמד במספר צמתים בהם יכול היה לשנות מדרכיו, ולא שנה מדרכיו ולא הביע כל חרטה גם לאחר שהורשע. הנאשם יכול היה להראות הרהורי מחשבה ותשובה ואפילו גינוי כללי לאלימות, אך בחר שלא לקחת אחריות על מעשיו זאת אף שעמדו בפניו הזדמנויות רבות לעשות כן.

המיקום במתחם או חריגה ממנו
26. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כפי שפורט לעיל, ובאיזון בין הנסיבות, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו ממש, כך שעל הנאשם יגזרו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית שבעיקרה גם פיצוי הנפגעות.

גזירת הדין
27. לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, החל מיום 20.1.25 במט"ב עמותה לשירותי סיעוד בערד, וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 5.8.24. על הנאשם להתייצב ביום 20.1.25 עד לשעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות שירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה כי הפרת הוראות הממונה ואי עמידה בכללים הנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש;
ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות אלימות וזאת בתוך שלוש שנים מיום מהיום;
ג. מטיל קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.2.25. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי; הקנס יקוזז מההפקדה במ"י 54973-11-20 ככל שקיימת הפקדה בהליך זה.
ד. פיצוי מתלוננת פלונית בסך 5,000 ₪ ולמתלוננת מ' 2,500 ₪, בסך הכל 7,500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1.2.25. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;

תשומת לב הנאשם:
החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-****
· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
גזר הדין ישלח לממונה על עבודות השירות.
זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, א' כסלו תשפ"ה, 02 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.